

Калнишевський у Києві

Сумське земляцтво у столиці ініціювало спорудження пам'ятника легендарному кошовому

2008 року Помісний Собор Української Православної Церкви Київського Патріархату, у зв'язку з 1020-літтям хрещення Київської Русі-України, благословив приєднання праведного Петра Багатостраждального (Калнишевського) до лику святих в день Покрови Пресвятої Богородиці, покровительки козацтва.

Саме до цього дня була приурочена видатна подія: 14.10.2018 року в Києві відкрили пам'ятник Петру Калнишевському (1690-1803), останньому кошовому отаману Запорізької Січі у 1762 та 1765-1775 рр., воєначальнику, дипломату, благодійнику, славному козаку, вірному сину України. Народився П. Калнишевський у селі Пустовійтівка, нині Роменського району Сумської області. А для нас, земляків, це гордість та особлива шана...

Захід відбувся за ініціативою голови Всеукраїнського фонду ім. П. Калнишевського, голови правління громадської організації «Сумське земляцтво у місті Київ» Івана Миколайовича, священників церкви Преображення Господнього. Ціла команда однодумців шукала варіант найкращого втілення образу державотворця, славетного ота-

мана. Україна знає декілька пам'ятників Калнишевському: у Пустовійтівці встановлений монумент авторства народного художника України В.Бородея та скульптора, заслуженого працівника культури України Р.Синька, у Кривому Розі взятий за основу образ козацького полководця, у Недригайлові творчий задум пов'язаний з образом останнього козацького ватажка Запорізької Січі. І ось з'явився збірний варіант (автор – сумський скульптор Микола Крамарев), де увага приділена одній із важливих граней Калнишевського – воєначальника та державотворця.

Петро Калнишевський не тільки видатний полководець і хоробрий козак – він виконував складні дипломатичні місії, дбав про поширення хліборобства та торгівлі у запорізьких степах, був набожною людиною, будував церкви, школи, лікарні. Він був далекоглядним державотворцем, планував відділення України від Росії, розпочав освоєння земель під засів зернових, побудову для козацьких сімей зимівників, хуторів. Він створював підґрунтя для заможної держави.

Життя П.Калнишевського було довгим, складним, оповитим легендами, пов'язаним із знаковими історичними подіями. Після ліквідації Запорізької Січі П. Калнишевського тримали у в'язниці на Соловках до 1801 року, коли у віці 112 років він відійшов до Господа, проживши на каторзі останні роки ченцем.

Відкритий пам'ятник – своєрідна данина сучасників великому патріоту України.

На урочистостях були присутніми керівництво Оболонського району Києва, члени Сумського земляцтва у місті Київ, прихожани церкви, представники ЗМІ та громадськості.

*Валентина ЄФРЕМОВА,
заслужений працівник культури України*